

Sygn. akt V KKN 306/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 22 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie
na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SN: Tomasz Grzegorzczuk

w sprawie **J. L.**

oskarżonego z art. 208 kk z 1969 r. oraz art. 75a ustawy o łączności z 1990 r.
po rozpoznaniu kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Wojewódzkiego w O.
z dnia 20 marca 1998 r., sygn. akt VII Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.
z dnia 8 stycznia 1998 r. (sygn. akt II K [...])

p o s t a n o w i ł:

**oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną i obciążyć skazanego
J. L. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Kasacja, w której zarzucono naruszenie art. 4 § 1 kpk przez nieobiektywną i dowolną ocenę dowodów jest w istocie swej polemiką z ustaleniami faktycznymi i ocenami sądów orzekających, powtarzając faktyczne zarzuty apelacyjne. Fakt iż świadkowie oskarżenia na rozprawie zmienili

częściowo swoje zeznania nie oznacza, że sąd musi dać wiarę temu oświadczeniu dowodowemu, pomijając zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym. Sąd I instancji szczegółowo omówił rozbieżności, ustosunkował się do nich i przedstawił swoją ocenę tych dowodów w kontekście pozostałych (dowody rzeczowe, odnotowany numer telefonu prywatnego wskazanego przez świadka M.D.). Ocenie tej wbrew twierdzeniom kasacji nie można postawić zarzutu dowolności, co podniósł już sąd odwoławczy (k. 206). Sądy obu instancji przedstawiły swój tok rozumowania, zaprezentowały powody takiej, a nie innej oceny dowodów i uczyniły to z uwzględnieniem wymogów art. 372 d.kpk oraz 406 § 2 d.kpk. Fakt, iż obrona odmiennie ocenia te dowody, odrywając każdy z nich od pozostałych jest prawem oskarżonego i obrońcy, ale winni oni pamiętać, iż to całokształt materiału dowodowego w logicznym powiązaniu decyduje o przypisaniu lub nieprzypisaniu sprawstwa i winy. W świetle powyższego brak jednak w niniejszej skardze kasacyjnej zarzutu, który spełniałby wymagania rażącego naruszenia prawa w rozumieniu podstaw kasacji, a nie zachodzą też okoliczności wskazane w art. 536, które nakazywałyby wyjść Sądowi Najwyższemu poza granice zarzutów kasacyjnych. Z tych też względów orzeczono jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.